

The English version of this Decision immediately follows

המרכז הבינתחומי הרצליה

ח' בטבת תשפ"א
23 בדצמבר 2020

תיק משמעת מס' 15/2020
בעניין סטודנטית פלונית - (להלן: **הסטודנטית**)

החלטה

א. מבוא

1. הנילוונה לומדת לקראת תואר ראשון במרכז הבינתחומי הרצליה (להלן: "**הסטודנטית**"). הסטודנטית הואשמה בקובלנה משמעתית, המתבססת על **תלונה אחת** לגבי **הונאה בבחינה** ו/או **הפרה של הוראות**, המתייחסות למועד א', שנערך ביום 16.7.2020, בקורס פלוני של 5 נ"ז (להלן: "**הבחינה**" ו/או "**הקורס**" בהתאמה).
2. לפיכך הסטודנטית הואשמה בהפרת **סעיפים 2(3) ו/או 2(6) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי** (להלן: "**תקנון המשמעת**").
3. בדיון שנערך בפניי בעניינה של הסטודנטית במהלך יום שלישי, ה-20.10.2020 (בשעה 10:00), בהיוועדות חזותית בשל משבר הקורונה (בהסכמת הכול), נכחו הקובלות הנכבדות, **גב' שיר פאר וגב' אורלי שקד** (משקיפה); רכזת ועדת המשמעת ורושמת הפרוטוקול, **גב' אורית לייזר**; מרצה הקורס, **ד"ר אלמוני**; והסטודנטית עצמה, שיוצגה על-ידי נציגה, **מר מתן פטמן**.

ב. שאלת האשמה

4. אבקש לפתוח ולהעיר כי תיק זה נמשך זמן רב יחסית בשל העובדה כי בסוף דיון לא קצר אפשרתי לצדדים השלמת טיעון בכתב. עוד יוער, כי לאור החומר הכתוב שהוצג לי הצעתי לצדדים לשקול שוב אפשרות של הסדר טיעון ואף הסברתי בקצרה אודות היתרונות שבמוסד הסדרי הטיעון אולם, מיד ואף לפני שנשמעה עמדת הקובלת, הסטודנטית עדכנה כי אינה מוכנה לשום הסדר, שכן יש בו כדי לפגוע בשמה הטוב (עמ' 3 ועמ' 5 לפרוטוקול). כפועל יוצא מכך, פנינו לשמיעת הטיעונים לעניין שאלת האשמה.
5. בתחילת הדיון ולכל אורכו ואף בכתובים חזרה **הקובלת** הנכבדה, **גב' שיר פאר**, על עיקרי הקובלנה תוך הצגת קו טיעון סדור, הנתמך בעדות המרצה ובחוות-דעת כתובה, ולפיו הסטודנטית ביצעה הונאה בנוגע לשאלות 3, 6 ו-8 במבחן. מנגד, לכל אורך הדרך, למן תחילת הדיון ועד לסופו, בעל-פה ובכתובים, כולל בחוות-דעת כתובה מטעמה, הציגו **הסטודנטית והנציג המלומד מטעמה**, עמדה חד-משמעית כי לא נפל פגם באותה בחינה בכלל ובאף אחת משלוש השאלות 3, 6 ו-8 בפרט.
6. כעולה מהכתובים חשדו של המרצה המלומד התעורר אגב בדיקת המבחן בשל אותן שלוש שאלות: 3, 6 ו-8 ושיחת זום, בלשונו של המרצה: "**אני בדקתי את המבחן של הסטודנטית באופן אנונימי, בבדיקה התעורר אצלי חשד בהעתקה או משהו לא תקין, לאחר מכן החלטתי לבדוק לעומק וזימנתי את הסטודנטית לשיחת זום**".

... **ובשיחה החשד התחזק**... (עמ' 3 לפרוטוקול). בבסיס החשד עומדת **שאלה 3**, שבמסגרתה הסטודנטית עשתה שימוש במשפט שלא נלמד בקורס (עמ' 6 לפרוטוקול; פס' 1 למכתב התלונה של המרצה); כמו גם **שאלה 8**, שאף במסגרתה הסטודנטית עשתה שימוש במשפט שלא נלמד בקורס (עמ' 7 לפרוטוקול; פס' 2 למכתב התלונה של המרצה); וכן **שאלה 6** המייצרת ראיה נסיבתית בלבד המחזקת את הראיות האחרות (כך המרצה, בעמ' 7 לפרוטוקול ובפס' 3 למכתב התלונה שלו). יצוין כי **עדות המרצה המלומד הייתה עדות ברורה, בהירה ומהימנה**, והתרחשתי מעדותו שמדובר במרצה מסור המחויב כל כולו לשמירה קפדנית על כללי היושרה האקדמית.

7. **הסטודנטית והנציג המלומד מטעמה**, בדיון עצמו ובכתובים, טענו בנחישות, בפירוט ובאריכות כי **לא נפל פגם באף אחת משלוש השאלות** (עמ' 8 - 11 לפרוטוקול; פס' 1 - 27 להשלמת הטיעון מטעם הסטודנטית). כמו כן, טענו כנגד אותה שיחת בירור בזום. לטענת הסטודנטית, היא זומנה על-ידי המרצה לשיחת הזום ביום 30.7.2020 בשעה 18:43, כאשר מועד השיחה נקבע ליום המחרת בשעה 13:00, וזאת: **"מבלי שניתנה לי אפשרות הוגנת להתכונן אליה ומבלי שהוסברה לי משמעותה והשלכותיה"** וכי **"אין בשיחת הזום באופן שבו נערכה כדי להעיד על הידע שלי במבחן"** (פס' 29 להשלמת הטיעון מטעם הסטודנטית). ייאמר מיד כי איני מקבל את הנטען לעניין שיחת הזום, שכן האפשרות לקיים שיחה כאמור **הובהרה מראש לכל הסטודנטים הנבחרים בבינתחומי** (ראו דברי הקובלת בעמ' 13 לפרוטוקול ודברי המרצה בפס' 29 לתגובתו מיום 10.11.2020). בנוסף, מהדברים שהושמעו והוצגו לי על-ידי הצדדים בהקשר זה **לא מצאתי** לקבוע כי נפל פגם באותה שיחת זום, אשר התמקדה כולה בפתרון של הבחינה ולא בשום חומר אחר. בהקשר זה אומר עוד, כי שיחות הזום בכלל ובמקרה זה בפרט מסייעות למרצים לעמוד על תקינות הבחינה ומנגד מאפשרות לסטודנטים להסביר את שכתבו בבחינה ואין כל ספק, כי הסבר שכזה הינו יותר מאפשרי במועד הסמוך להשבת הבחינות, הוא מועד השיחה, שמתקיים תמיד בטווח זמנים של פחות מחודש ימים ממועד הבחינה. למרבה הצער, כאמור, הסטודנטית לא צלחה בהסבר שסיפקה באותה פגישת זום.

8. יצוין כי במהלך הדיון בעל-פה, לקראת סופו, משראו הנציג והסטודנטית כי המרצה לא השתכנע מטיעוני ההגנה, ביקשו להעיד **עד מומחה** מטעמם (עמ' 11 - 12 לפרוטוקול). ייאמר מיד כי איש לא מנע מהסטודנטית ומהנציג מטעמה לזמן לדיון מראש כל עד רלוונטי, כפי שאכן קורה למשל עת סטודנט מעיד מורה פרטי מטעמו. אולם, הדבר אינו אפשרי **מקום שהדיון כבר מתקיים**, בבחינת **"סוף מעשה במחשבה תחלה"**. עדיין, ההגנה, במסגרת השלמת הטיעון בכתב מטעמה, מצאה להגיש **חוות-דעת** (מיום 25.10.2020) מטעמו של מר מיכאל לוינוב, בוגר בהצטיינות של תואר ראשון במתמטיקה וכלכלה מהאוניברסיטה הפתוחה, הלומד לקראת תואר שני במתמטיקה שימושית באוניברסיטת תל-אביב והעוסק בהוראה במסגרות פרטיות. לאור הגמישות המסוימת המאפיינת את ההליך המשמעתי בהקשרי פרוצדורה וראיות, מצאתי לקבל את אותה חוות-דעת ולהעבירה יחד עם השלמת הטיעונים מצד ההגנה לעיונה של הקובלת המלומדת. בתגובה העבירה הקובלת הנכבדה (ביום 19.11.2020) את עמדתה הכתובה לדברים, שכללה, בין היתר, התייחסות מפורטת של המרצה לטיעוני ההגנה (מיום 10.11.2020) וכן **חוות-דעת נגדית** המופנית אלי, מטעמו של ד"ר איב גודין מהחוג למתמטיקה באוניברסיטה העברית שבירושלים (מיום 9.11.2020).

9. לאחר עיון מעמיק בשתי חוות הדעת מצאתי לקבוע כי **חוות הדעת מטעמה של הסטודנטית** מחד גיסא, מחזקת במעט את עמדתה, אך מאידך גיסא, הינה כללית מדי ואינה מתייחסת באופן פרטני לאותן שאלות שלגביהן

מתנהל הדיון שלפנינו, והוא שכותב המומחה בחוות-דעתו: "יצא לי לפגוש מקרים לא מעטים בהם נוצר אצל הסטודנט, בפרט סטודנט עם יכולות מרשימות, רעיון ליישם ידע שנרכש בנושא אחד כדי לפתור בעיה בנושא אחר. האופן שבו הרעיון מיושם הוא לרוב מגושם ועם 'המצאות' וניסיונות לשכנע על ידי ציטוט משפטים 'שישמעו' משכנעים אך לא בהכרח כאלו שקיימים. מה שנוכחתי לראות כאן מזכיר אירוע שכזה. אכן ישנם מבחנים כאלו ואכן סכימה ואינטגרל הם מושגים קשורים, בפרט שהרי סכימה היא מקרה בדיד של אינטגרציה בכל הקשור לישר הממשי. אז מעבר שכזה יהיה מאוד אינטואיטיבי גם אם לא מוכרת התיאוריה מלפני כן" (ההדגשות אינן במקור). מנגד, מצאתי לקבוע כי חוות הדעת מטעם הקובלת, הינה מפורטת וממוקדת ומחזקת את עמדת המרצה בכל הנוגע לשאלה 3 ולשאלה 8. בהקשר זה ניתן לסכם ולומר כי המומחה קובע חד-משמעית כי טענת הסטודנטית בנוגע לשתי השאלות הינה "בלתי סבירה בעליל". יצוין כי המומחה כלל לא התייחס לשאלה 6 בחוות-דעתו.

10. עמדתי היא כי בכל הנוגע לשאלה 6 לא הוכח מעבר לכל ספק סביר כי נפל פגם בעשייתה של הסטודנטית; ואילו בכל הנוגע לשאלות 3 ו- 8, עמדתי החד-משמעית היא כי דרך הפתרון של הסטודנטית בכל הנוגע לאותן שתי שאלות אינה תקינה ומייצרת, לכל הפחות, עבירה של הפרת הוראות. זאת, שכן בשתייהן עשתה הסטודנטית שימוש במשפט שלא נלמד במהלך הקורס ולא צלחה להסבירו בבחינה או לאחריה - במסגרת שיחת הזום ובמסגרת הדיון בעל-פה ובכתב (ראו בהקשר זה תגובתו של המרצה מיום 10.11.2020, פס' 7, 12 ו- 17 - 21; כן ראו בהקשר זה דבריו של המומחה מטעם הקובלת לפיהם: "אם הסטודנטית כתבה את הפתרונות לשתי השאלות הללו, בלתי מתקבל על הדעת שכמה ימים לאחר מכן היא לא הצליחה לשחזר אפילו חלקית את קו המחשבה שלה") (ההדגשות אינן במקור). בהקשר זה עמדתי היא כי מדובר בראיות ישירות המצביעות על כך שהסטודנטית ביצעה ועוד פעמיים את מעשה הפרת ההוראות המיוחס לה.

11. עמדת הקובלת הנכבדה היא כי התלונה של המרצה, המדברת בהונאה בבחינה, הוכחה מעל לכל ספק סביר (עמ' 14 לפרוטוקול; פס' 2 לתגובתה מיום ה- 19.11.2020); ואילו עמדת ההגנה היא כי התלונה החמורה לא הוכחה מעל לכל ספק סביר, באופן שיהווה בסיס להרשעה בהונאה בבחינה (פס' 31 להשלמת הטיעון מטעם הסטודנטית). יודגש כי מדובר בתיק לא פשוט, המתבסס כל כולו על ראיות נסיבתיות בכל הנוגע לשאלת ההרשעה בעבירה של הונאה. היטיב להסביר אודות הראיה הנסיבתית, השופט (כתוארו אז) א' גרוניס בע"פ 9439/06 איפרגן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.4.2008):

"ראיות נסיבתיות הינן ראיות אשר הממצא המתבקש מהן אינו עולה מהן ישירות. כדי לגשר בין הראיות הנסיבתיות לבין הממצא העובדתי שמבוקש להוכיחו על פיהן נדרשת חוליה מקשרת, שהינה תהליך לוגי של הסקת מסקנות [כך ראו, ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 227 (2002); ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(6) 577, 586-587 (2003) ...] תהליך הסקת המסקנות עשוי להתבסס על מודל מתמטי או על מודל אינדוקטיבי המבוסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר [ע"פ 3974/92 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 565, 570-569 (1993) ...]. בגדרו של תהליך זה בוחן בית המשפט אילו תרחישים עובדתיים עולים מחומר הראיות או מתיישבים עימו באופן סביר. היה ובסימומו של התהליך נותר בית המשפט עם תרחיש המצביע על כך שהנאשם ביצע את המעשה כמסקנה ההגיונית היחידה העולה מחומר הראיות, סלולה הדרך להרשעה על סמך הראיות הנסיבתיות (ראו, ע"פ 543/79 נגר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(1) 113, 140-141 (1980) ...). בשלב בחינת התרחישים האפשריים ושלילתם על בית המשפט לבדוק, גם מיוזמתו הוא, האם ניתן להצביע על תרחיש מזכה המתיישב באופן סביר עם חומר הראיות [ע"פ 1250/07 אבו סולב נ' מדינת ישראל (פס' 6) (פורסם בנבו, 13.12.07)]. מובן, כי

הימצאו של תרחיש כזה מחייב זיכוי של הנאשם, שכן אז אין לומר כי המסקנה המרשיעה הינה המסקנה ההגיונית היחידה. עם זאת, אין די באפשרות תיאורטית ונעדרת כל אחיזה בראיות. נדרש כי התרחיש המזכה יהיה הגיוני וריאלי" (שם, בפס' 13 לפסק-דינו של השופט גרוניס).

12. אודה כי התלבטתי ביני לביני האם הראיות הנסיבתיות אודות הפגמים בכל הנוגע לשאלות 3 ו-8 אכן מלמדות על הונאה בבחינה ללא כל ספק סביר. עמדתי כמשפטן לאור כל החומרים הראייתיים והאחרים שהוצגו לי בעל-פה ובכתב (כולל שתי חוות הדעת מגורמי המקצוע) היא כי ההסתברות לכך שהסטודנטית, כטענת ההגנה, אכן לא ביצעה הונאה בבחינה אינה גבוהה אך **בנסיבות המקרה נותר בי ספק קל ולפיכך אסתפק בקביעה החד-משמעית בדבר הפרת הוראות**, כאמור בפס' 10 שכאן. יתכן שאכן מדובר בצירוף מקרים נדיר למרות חוסר הסבירות לכך, כל שכן כאשר מדובר בשתי שאלות ולא באחת, אך עדיין מקנן בי ספק קל בעניין זה.

13. לאור כל האמור לעיל מצאתי **להימנע מלהרשיע** את הסטודנטית בעבירה החמורה יותר של הונאה בבחינה, בהתאם לסעיף 2(3) לתקנון המשמעת, **ולהסתפק בהרשעתה** בעבירה של הפרת הוראות המתייחסות לבחינה, בהתאם לסעיף 2(6) לתקנון המשמעת, בכל הנוגע לשאלות 3 ו-8 שבמבחן בלבד.

ג. שאלת הענישה

14. כאמור, מצאתי לקבוע כי דרך הפתרון של הסטודנטית בנוגע לשתי שאלות בבחינתה אינה תקינה וכי לפנינו מקרה גבולי המצוי כפסע מהרשעה בהונאה וכי יש להרשיע את הסטודנטית בהתאם לקובלנה **בהפרת סעיף 2(6) לתקנון המשמעת**. כעת יש לדון בשאלת העונש ההולם.

15. גב' פאר, **הקובלת הנכבדה**, מצידה התייחסה לענישה אגב הרשעה בהונאה וביקשה להרחיק את הסטודנטית לסמסטר אחד, לפסול לה את הקורס ולהרחיקה על תנאי לשיקול-דעת הממונה.

16. מר פטמן, **הנציג הנכבד מטעם הסטודנטים**, והסטודנטית בעצמה, התקשו לקבל אפשרות של הרשעה בתיק זה ולכן כמעט ולא התייחסו לעניין הענישה אגב הרשעה; כל שביקש הנציג בהקשר זה היה כי אם הסטודנטית תורשע ויוטל עונש של הרחקה בפועל, הרי שביקש כי זה לא יחול באופן מיידי על-מנת שיעלה בידו להשיג על עצם ההרשעה.

17. שקלתי את חומרת המעשים ואת הנסיבות האישיות, מנת-חלקה של הסטודנטית וכן את העובדה ששני הצדדים כלל לא התייחסו לאפשרות של ההרשעה בעבירת משמעת של הפרת הוראות (בהתאם לסעיף 2(6) לתקנון המשמעת), חלף הרשעה בעבירה של הונאה בבחינה (בהתאם לסעיף 2(3) לתקנון המשמעת) ומצאתי להטיל את העונשים, שיפורטו להלן, בשים לב לעקרונות הגמול וההרתעה (האינדיבידואלית והכללית) שבענישה המתחייבים במקרה זה.

18. פועל יוצא הנני מטיל על הסטודנטית את העונשים הבאים (מן הכבד אל הקל):

(1) **פסילת הקורס.**

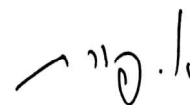
(2) **הרחקה מהלימודים על-תנאי למשך שני סמסטרים בגין כל עבירה משמעתית שאינה טכנית ועניינה באי-קיום הוראות ו/או בהונאה בקשר עם בחינה ו/או עם עבודת בית. התנאי יעמוד בתוקפו לכל אורך תקופת לימודיה של הסטודנטית.**

(3) 20 שעות שירות למען הקהילה, אשר יבוצעו בהנחיית ותחת פיקוח לשכת דיקנאט הסטודנטים. הסטודנטית לא תקבל אישור זכאות לתואר ו/או תעודה המעידה על סיום לימודיה בטרם תשלם מכסת שעות זו. לביצוע השעות על הסטודנטית לפנות אל גב' גלית צבי, סגנית הדיקנית וראש מדור המלגות במייל: gzvi@idc.ac.il. יובהר בזאת כי לא תתאפשר חפיפה בין הפרויקטים המבוצעים על ידי מקבלי המלגות לאלו המוטלים במסגרת עבירת משמעת.

סוף דבר

19. כאמור, מצאתי כי יש להרשיע את הסטודנטית בגין הקובלנה ולהענישה כאמור בסעיף 18.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמה של הסטודנטית או כל פרט מזהה אחר.

ד"ר אסף פורת
הממונה על המשמעת

writing, including a written opinion on her **behalf the Student and the scholarly representative on her behalf** unequivocally argued that there was no fault in reference to any of the three questions, 3, 6 and particularly 8.

6. According to the written material and The scholarly lecturer's suspicion arose regarding the three questions 3, 6 and 8 after checking the exam and the zoom conversation. In the words of the lecturer: **"I checked the Student's exam anonymously, and when checking it suspicion of cheating or something illegitimate arose ... and during the conversation the suspicion became stronger..."** (p. 3 of the protocol). The basis of the suspicion is question 3, in which the Student used a theorem that was not studied in the course (p. 6 of the protocol, par. 1 of the Lecturer's complaint letter); also in question 8 the Student used a theorem that was not taught in the course (p. 7 of the protocol, par. 2 of the Lecturer's complaint letter); and **question 6** depicts only circumstantial evidence that supports the other evidence (according to the lecturer on p. 7 of the protocol and par. 3 of his complaint letter). It should be noted that the scholarly Lecturer's **testimony was clear, coherent and credible** and I got the impression from his testimony that this is a case of a lecturer who is devoted and who is completely committed to strictly adhering to the rules of academic integrity.

7. **The Student and the learned representative on her behalf** during the hearing and in the written documents adamantly argued in detail and at length **that there was nothing improper with any of the three questions** (pp. 8-11 of the protocol, par. 1-27 of the completion of the arguments on behalf of the Student). In addition they argued against the clarification conversation on Zoom as well. According to the Student the conversation was set the next day at 13:00 and that was **"without giving me the proper opportunity to prepare for it and without explaining its meaning and implications to me"** and that **"there is nothing in the Zoom conversation in the way it was conducted that can testify about my knowledge on the exam"** (par. 29 of the completion of arguments on behalf of the Student). It should be immediately noted that I do not accept the argument concerning the Zoom conversation, because the possibility of holding the conversation as stated was **clarified in advance to all of the students taking exams at the Interdisciplinary Center** (see the Complainant's statements on p. 13 of the protocol and the Lecturer's statements in par. 29 of his response dated November 10, 2020). In addition, consequent to the things that were heard and presented to me by the parties in this context, **I did not find** that there was any fault in that Zoom conversation, which focused completely on the answers to the exam and no other material. In this context I will also state that the Zoom conversations in general and in this case in particular helps the lecturers determine the flawlessness of the exams and in contrast gives the students the opportunity to explain what they wrote on the exam and there is no doubt that such an explanation is more probable closer to the time of returning the exams, it is the time of conversation which is always held in the range of times of less than 30 days from the time of the exam. Unfortunately, as stated, the Student was not successful in providing sufficient explanations during that Zoom meeting.

8. It is noteworthy that during the oral hearing, towards the end, when the Student and her representative realized that the Lecturer was not convinced by the arguments of the defense, they asked to bring an **expert witness** on their behalf (pp. 11-12 of the protocol). It should be immediately stated that no one prevented the Student or the representative on her behalf from summoning in advance as relevant, as indeed occurs for instance when a student has a tutor testify on his behalf. However it is not possible **once the hearing has already commenced**, from the perspective of "**think before you act**". Nonetheless, the defense, in the framework of the completion of the arguments in writing on her behalf submitted the **opinion** (dated October 25, 2020) of Mr. Michael Levinov, an honor's graduate of a bachelor's degree in mathematics and economics of the Open University, who teaches applied mathematics in the master's program at the Tel Aviv university and teaches on a private basis. In light of the certain flexibility that characterizes the disciplinary process in regards to procedure and evidence, I decided to accept the said opinion and to send it together with the completion of the arguments of the defense to the learned Complainant. In the honorable Complainant's response (dated Nov. 19, 2020) she provided her written position, which included, inter alia detailed reference of the Lecturer to the arguments of the defense (dated November 10, 2020) and **the opposing opinion** of Dr. Eve Gudin of the Mathematics Department of the Hebrew University in Jerusalem addressed to me (Nov. 9, 2020).
9. After carefully reviewing both opinions I found that **the opinion on behalf of the Student** on the one hand, slightly strengthens her position, while on the other hand it is too general and does not refer particularly to the questions for which this hearing before us is being held, and the expert stated in his professional opinion that: "**I have frequently encountered incidents in which a student, especially a student with impressive abilities, has an idea to apply knowledge that he acquired on one subject to solve a problem from another subject. The way the idea is applied is usually clumsy and with 'inventions' and attempts to convince by quoting theorems that will sound convincing but not necessarily those that exist. What I have seen here is that this is one of those cases.** Indeed there are exams like that and indeed schemes and integral are concepts that are connected, particularly because scheme is a single instance of integral regarding the real line. So a transition like that would be very intuitive even if the theory is not known from beforehand" (the bold is not in the source). In contrast, I found that the **professional opinion on behalf of the Complainant** is detailed and focused and strengthens the position of the Lecturer with reference to question 3 and question 8. In this context we can conclude and state that the expert unequivocally determines that the Student's claim regarding the two questions is "clearly improbable". It is noteworthy that the expert did not relate to question 6 in the professional opinion he provided.
10. My position regarding everything that relates to **question 6** is that it was not proven beyond reasonable doubt that there was fault in the Student's actions and with reference to **questions 3 and 8** my unequivocal position is that **the way the**

Student solved the two questions is faulty and depicts at the least an offense of infracting directives. This is because in both questions the Student applied a theorem that was not taught in the course and she was not able to explain it on the exam or after the exam – in the framework of the Zoom conversation and during the verbal hearing and in writing (see in this context the response of the Lecturer dated November 10, 2020 par. 7, 12, 17, 21 and in this context see the statements of the expert on behalf of the Complainant whereby: "if the Student wrote the answers to these two questions, it is inconceivable that several days afterward she was not able to repeat even part of the her train of thought") (the bold and underline are not in the source). In this context my position is that this is a case of direct evidence that indicates that the Student committed and even twice the act of infracting directives of which she was accused.

11. **The position of the honorable Complainant** is that the complaint of the Lecturer, which **refers to cheating on the exam was proven beyond reasonable doubt** (p. 14 of the protocol, par. 2 of her response dated November 19, 2020) and **the position of the defense** is that the **severe complaint was not proven beyond reasonable doubt**, that can serve as a basis for the conviction of cheating on an exam (par. 31 of the completion of arguments on behalf of the Student). It should be emphasized that this is not a simple case, which is based entirely on circumstantial evidence with regards to the question of conviction of cheating. Justice (his title at the time) A. Grunis explained **circumstantial evidence** well in CA 9439/06 **Ifergin v. the State of Israel** (published in Nevo on April 10, 2008):

"Circumstantial evidence is the evidence from which the required findings do not directly emerge. In order to bridge between the circumstantial evidence and the factual findings a link is required which is the logical process for drawing conclusions [see CA 1888/02 State of Israel v. McDad, court cases 44(6) 577, 586-587 (2003)...]. The process of drawing conclusions may be based on a mathematic model or on an inductive model based on life experience and common sense [CA 3974/92 Azulai V. The State of Israel, court cases 37(2) 565, 569-570 (1993); ...]. As part of this process the court examines whether the factual scenarios evolving from the evidence reasonably suits them. If at the end of the process the court is left with the scenario that indicates that the accused committed the act as the only logical conclusions emerging from the evidence, the road to conviction based on the circumstantial evidence has been paved (see CA 543/79 Nagar v. the State of Israel, court cases 35(1), 140-141 (1980); ...). At the stage of examining the possible scenarios and refuting them, the court must, also at its initiative examine whether there is a scenario that can indicate an acquittal which reasonably consistent with the evidence [CA 1250/07 Abu Solev v. The State of Israel (par. 6) (published in Nevo, December 13, 2007)]. Obviously, the existence of such a scenario obligates acquittal of the accused, because then you cannot conclude that the convicting conclusion is the only logical conclusion. Nonetheless, a theoretical possibility is not enough and no evidence is available. The acquitting

scenario must be logical and realistic" (ibid, par. 13 of the decision of Justice Grunis).

12. I must admit that I contemplated whether the circumstantial evidence regarding the faultiness concerning questions 3 and 8 indeed indicate cheating on an exam without any reasonable doubt. My position as a lawyer, in light of all of the evidential and other material presented to me, verbally and in writing (including the two opinions from professional entities) is that the probability that the Student, as argued by the defense, did not cheat on the **exam is not great but the circumstances in this case has left me with slight doubt thus it is suffice to unequivocally determine the infraction of directives**, as stated in par. 10 above. Perhaps this is a case of a rare coincidence, despite the improbability, especially when two questions are involved, but I still have slight doubt regarding this matter.
13. In light of all of the above stated I **decided to refrain from convicting** the Student of the more severe offense of cheating on an exam, under clause 2(c) of the Disciplinary Regulations and **convict her of the offense** of infracting directives relating to exams in accordance with 2(f) of the Disciplinary Regulations, regarding questions 3 and 8 only.

c. The Question of Punishment

14. As stated, I have decided that the way the Student solved the problem in relation to both questions is faulty and before us is a borderline case just a step away from conviction of cheating and that the Student shall be convicted in accordance with the complaint of breaching **clause 2(f) of the Disciplinary Regulations**. Now we must discuss the question of punishment.
15. Ms. Peer, **the honorable complainant**, on her part related to the punishment for cheating and asked to suspend the Student from studies for one semester, disqualify the course and impose conditional suspension at the discretion of the disciplinary officer.
16. Mr. Patman, **the honorable representative on behalf of the Student**, and the Student herself found it difficult to accept the possibility of a conviction in this case and thus barely related to the matter of punishment due to a conviction; all that the representative requested in this context was that if the Student is convicted and punishment of suspension is imposed, he asked that it not take effect immediately so that he would be able to appeal the conviction.
17. I took into consideration the severity of the acts and the personal circumstances of the Student and the fact that both parties did not relate at all to the possibility of conviction of a disciplinary offense (in accordance with clause 6(f) of the Disciplinary Regulations), instead of the conviction of the offense of cheating on an exam (in accordance with clause 2(c) of the Disciplinary Regulations) and I have decided to impose the punishment as detailed below, while taking into

consideration the principles of retribution and deterrence (the individual as well as the general) in the punishment which is warranted in this case.

18. Consequently I am imposing the following punishment on the Student (from severe to lenient)

(1) **Disqualification of the course.**

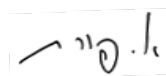
(2) **Conditional suspension from studies for a period of two semesters for any offense that is not technical and concerns infracting directives and/or cheating in relation to an exam and/or a homework assignment. The condition will remain valid throughout the entire duration of the Student's studies.**

(3) **20 hours of community service**, which will be performed under the guidance and the supervision of the Dean of Student's office. The Student shall not receive entitlement to her degree and/or any document testifying to the completion of her studies before she has completed this community service. In order to complete the hours of community service the Student must contact Ms. Galit Tzvi, Vice Dean and Head of the Scholarship Department, email: gzvi@idc.ac.il. It is hereby clarified that overlapping of projects performed by students receiving scholarships and those performed as part of the punishment for a disciplinary offense will not be permitted.

d. **Conclusion**

19. As stated, I decided to convict the Student with reference to the complaint and impose the punishment as stated in paragraph 18.

This decision shall be publicized without naming the Student or providing any other identifying detail.

Dr. Assaf Porat

Disciplinary Officer